

forhindre Mus og Røtter i at komme der, men jeg mener, at de bruges til Dels ogsaa til Opdrætningspladser for Fjertræ, og ærede Medlemmer have vistnok hørt, at det kan blive lige saa farligt, hvis man forbyder Svinehold og saa anlægger store Høns-opdrætningssteder der. Thi derigennem kan der ogsaa opstaa Sygdomme, forplantede igennem Eggene og saa videre omkring, og bringe Sygdom mellem Hønsene og bringe vor Eggeexport i Fare. Jeg vil altsaa ønske, at det bliver taget under Overvejelse, saa meget mere, som jeg dog ikke skjønner rettere, end at, naar man er kommen til — og det maa det veterincære Sundhedsraad vistnok ogsaa være kommet til — den Erkjendelse, at det er utilbørligt at opdrætte Svin paa disse Løssepladser, saa er det ikke rigtigt at lade en Lov gaa fra os, hvorefter det kan blive muligt atter at tage disse Steder til Opdrætningspladser. Og efter at der er fket en Ulykke, hvis Omfang vi ikke kunne beregne, skal Ministeren atter til at benytte sin Bemyndigelse til at forbyde, og saa komme vi igjen til Erstatning af Statskassen for at standse saadanne Bedrifter, der aldrig burde have været tilladte. Jeg mener derfor, at vi ikke bør lade Loven gaa fra os uden den Forandring — og der kan være flere. Med Hensyn dernæst til det offentlige Tilsyn, Forbud mod Salg, Bortbringelse o.s.v. ved jeg ikke, hvorvidt det nu kan gaa ind under § 3 eller ikke, men jeg tror, at det er ikke blot den Bestemmelse, jeg her har nævnt, men at der er adskillige andre, som vi maa tage med langt større Strængighed, hvis vi ville vente at holde vore Svinebesætninger sunde, og faae Erkjendelsen deraf tilveiebragt i omliggende Lande. Der blev sagt af den ærede næstsidste Taler (Bluhme): „naar vi faae vore Svinebesætninger sunde.“ Men det er jeg overbevist om, at han ikke mente. Thi det er kun pro millevis, og ikke en Gang det, at vore Svinebesætninger ere usunde. Vi maa ikke sige, at de ere usunde, fordi der sporadisk, hist og her, ved paavislige Kilder udefra, paa let besængelige Steder, og derefter ved en Spredning i Landet, som næsten kan paavises, er blevet nogle Besætninger syge, — og Sygdommen er ganske vist ved forskellige Foranstaltninger greben godt an, det kan jo nærmere paavises. Jeg er overbevist om, at ærede Talere ere enige heri. Derfor maa vi ikke her i Salen, med Diet fæstet paa de Syge, komme til at sige Noget om selve Tilstanden, som er absolut urigtigt. Svinebesætningerne i Danmark ere sunde, absolut sunde, og derfor er der en vis Tryghed hos Befolkningen, naar vi tage Undtagelserne fra. Men saadanne Undtagelser er

der, og for at faae dem fjernede og for at forhindre saadanne Undtagelser i at brede sig, og for at forhindre disse Farer, som ere opstaaede for vore Svinebesætninger ved disse Undtagelser, skal man gribe til Forholdsregler, og det helst saa skarpe som muligt. Saadan er Stillingen. Her siger man nu, det har jeg hørt i Kjøbenhavn, at man af Hensyn til Salget vil forlange, at Folk paa Landet skulle fjøre med deres slagtede Svin til Kontrolstedet, og at de der skulle møde med en halv Lunge og en halv Lever, tror jeg, og lade dem mærke der af en Dyr-læge, og saa først maa de komme paa Torvet med dem og sælge dem. Hvis det er saaledes — og saadan noget ordnes vel og saa tilbørligt med Ministerens Samtykke — da tillader jeg mig at spørge den høitærede Minister, om han mener, at det giver nogen- somhelst Kontrol for, at det er sundt Flæsk, der sælges. Efter hvad jeg har hørt sige, kan en saadan Kontrol kun føres paalidelig, naar vi faae det Tilsyn, at Dyr lægen paa selve Slagtestedet undersøger og sætter sit Mærke, og derfor er der dem, der have ønsket under de nuværende Forhold, i Særdeleshed indtil disse Undtagelses-sygdomme ere fjernede, at der i alt Fald for en vis Strækning, særlig for Forholdene her paa Sjælland eller i alt Fald de nærmere Amtene ved Kjøbenhavn, bliver et udtrykkeligt Paabud om et Tilsyn med slagtede Svin, der har den Betydning, at de blive synede paa selve Stedet, hvor de blive slagtede. Man paastaar, at det kan ordnes saaledes, at det ikke behøver at koste Mere, end man har tænkt, det her skulde koste for Mærkningen, da der er Dyr læger nok. Altsaa Svinene maatte indføres til Kjøbenhavn, naar de havde de autoriserede Dyr lægers Mærkning ved Slagtning paa Stedet paa samme Maade som Magistratens Mærkning. Det vilde have Betydning for den daglige Omsætnings Skyld og ligeledes for Udsendingen til Udlandet. Det vilde altsaa være en Mærkning, der var foregaaet ikke længe efter Slagtningen, men umiddelbart efter den med den fulde Lunge og Lever med Tilbehør. Jeg vil henstille, hvorvidt en Bestemmelse i denne Henseende kan komme frem i § 3. Jeg mener, at vi maa undertaste os strenge Bestemmelser i saa Henseende for at faae normale Forhold igjen tilveiebragte.

Med Hensyn til § 4 vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg anser det ikke for saa meget heldigt, at det skal være et pligtigt Ombud at bistaa Politimesteren eller Kommunen med Tilsyn angaaende Sundhedstilstanden blandt Svinebesætningerne. Jeg vil ønske, dersom dette paalægges Kom-